

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Vladimir Ivanov,
reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Vladimir Ivanov împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-166/25
NR. PIGD 2-24123460-01-3ra-08042026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul
recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. M. Popescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

01 iulie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 martie 2023, Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că nu este de acord cu decizia contestată, pe care o consideră nefondată și neîntemeiată. A susținut că, la emiterea deciziei, nu a fost audiat cu privire la riscul de a fi recrutat și trimis la război de către Federația Rusă, deși primise o solicitare de înrolare în forțele armate.

3. Reclamantul a subliniat că pârâtul a respins în mod arbitrar toate faptele și circumstanțele prezentate în susținerea cererii sale de azil, motivând că acestea nu au fost dovedite prin probe utile, pertinente și concludente, deși, în opinia sa, sarcina administrării probelor în speță revenea autorității publice pârâte. Deși decizia privind cererea de azil i-a fost comunicată în scris, în limba de stat a Republicii Moldova, aceasta nu i-a fost tradusă verbal într-o limbă pe care o cunoaște, fiind doar înmănată spre semnare în limba de stat.

4. Din considerentele expuse în motivarea deciziei contestate rezultă că Biroul Migrație și Azil nu a examinat în mod obiectiv și complet toate circumstanțele relevante ale cauzei. Motivarea deciziei este contradictorie în raport cu dispozitivul acesteia, iar argumentele invocate de autoritatea pârâtă reprezintă o încercare de justificare ulterioară a soluției adoptate, fără a fi clar ce măsuri concrete au fost întreprinse pentru verificarea aspectelor invocate în cererea de azil.

5. Reclamantul a susținut că întrunește condițiile prevăzute de art. 44 din Legea privind azilul pentru acordarea beneficiului dubiului. În acest sens, a depus toate eforturile pentru susținerea cererii de azil, prezentând toate elementele relevante aflate la dispoziția sa, inclusiv predând benevol pașaportul Biroului Migrație și Azil încă de la începutul procedurii. De asemenea, a participat la interviu și la toate procedurile solicitate de autoritate, iar declarațiile sale au fost consecvente, coerente și plauzibile, nefiind contrazise de informațiile disponibile

privind situația din țara de origine. Reclamantul mai menționează că a solicitat azil imediat după ce a rupt legăturile cu familia sa.

6. În opinia reclamantului, autoritatea pârâtă a încălcat dispozițiile legale aplicabile, întrucât nu a efectuat o examinare efectivă și completă a faptelor invocate. În special, autoritatea pârâtă nu a investigat evenimentele survenite după părăsirea țării de origine și nici circumstanțele expuse de reclamant referitoare la perioada anterioară sosirii sale în Republica Moldova, limitându-se la aprecieri generale care nu vizează situația sa individuală și concretă.

7. Reclamantul, Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, a solicitat anularea deciziei nr. 819/23/DAI din 28 februarie 2023 a Biroului de Migrație și Azil și obligarea emiterii deciziei de recunoaștere a statutului de refugiat în privința sa, cu eliberarea documentului constatator al statutului de refugiat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 24 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ivanov Vladimir, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 19 august 2024, prin intermediul poștei electronice, Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, a depus cerere de apel nemotivată, iar, la 15 octombrie 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 24 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 12 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru și s-a menținut hotărârea din 24 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

11. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că Ivanov Vladimir s-a născut la **** în or. ****, ****, este de naționalitate **** și de religie ****.

12. În cadrul interviului susținut la Biroul de Migrație și Azil odată cu depunerea cererii de azil, reclamantul/apelant a declarat că a plecat legal din Federația Rusă la odihnă în luna decembrie a anului 2019, iar la întoarcerea în țara de origine biletul procurat era cu escală în Ucraina, iar din motiv că a ratat

cursa, a rămas să viziteze orașele din Ucraina și în final a rămas să locuiască în or. Odessa.

13. Din cauza operațiunilor speciale din Ucraina, la 14 septembrie 2022, a hotărât să vină în Republica Moldova, traversând PTF Tudora cu pașaportul expirat, iar la frontieră i-a fost comunicat că este dat în căutare INTERPOL de către Federația Rusă, fiind totodată reținut de autoritățile Republicii Moldova și deținut la Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău.

14. Instanța de apel a menționat că, la evaluarea credibilității interne au fost luate în considerare declarațiile solicitantului, potrivit cărora dânsul nu dorește să se întoarcă în Federația Rusă deoarece este dat în căutare și nu vrea să fie mobilizat în armata rusă și impus să participe la operațiuni speciale din Ucraina. A mai indicat că, a primit înștiințare de mobilizare pentru a merge la luptă, iar dacă refuză v-a fi închis pe un termen de 15 ani.

15. Conform pct. 38 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților - „Elementului temere - care este o situație de spirit și o condiție subiectivă – îi este adăugat calificativul „bine întemeiat”. Așadar, statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauza, ci și de situația obiectivă pe care se bazează acesta. Termenul „temeri întemeiate ” conține deci atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente

16. Instanța de apel a considerat relevante argumentele reprezentantului autorității pârâte, privind faptul că în rezultatul stabilirii motivelor invocate de către solicitantul de azil, s-a apreciat că starea de fapt invocată de el, nu constituie acte de persecuție, așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce ar duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv.

17. Or, în general, o persoană nu și-ar abandona casa și țara decât constrânsă de motive imperioase, exceptând situațiile în care ea o face în căutarea aventurii sau pur și simplu ca să vadă lumea. Pot exista multe motive de constrângere care sunt imperioase și care pot fi înțelese, dar numai un motiv a fost desemnat drept criteriu al calității de refugiat. Expresia „în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată” - pentru motivele menționate în definiție, prin indicarea unor motive specifice fac în mod automat ca toate celelalte motive de a se refugia să devină irelevante pentru definiție. Aceasta exclude deci persoanele care sunt victime ale foametei sau ale dezastrelor naturale, cu excepția cazului când ele au totodată temeri bine întemeiate de a fi persecutate pentru unui din motivele prevăzute, ceea ce la caz nu se atestă.

18. Instanța de apel a notat că solicitantul nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara de origine ar deveni intolerabilă

pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă pentru sine din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, în acest sens, nu rezultă existența unei temeri întemeiate.

19. Instanța de apel a stabilit că instanța de fond corect a concluzionat că reclamantul a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităților de stat, ca o persoană ce ar prezenta pericol național.

20. Cu referire la aserțiunea solicitantului precum că riscă să fie deținut pe nedrept, instanța de apel a considerat relevant argumentul reprezentantului autorității pârâte privind faptul că, potrivit pct.56 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților noțiunea de „pedeapsă” este definită în modul următor: este important de a efectua o distincție clară între persecuție și pedeapsă prevăzută pentru o infracțiune de drept comun. Persoanele ce fug pentru a scăpa de urmăriri sau pedepse pentru astfel de infracțiuni, în mod normal nu sunt refugiați. Refugiatul este victima – sau potențiala victimă a injustiției și nu o persoană care fuge de justiție.

21. Instanța de apel a reținut că instanța de fond a constatat în mod justificat inexistența temeiurilor legale pentru acordarea azilului reclamantului, întrucât acesta nu a demonstrat existența unui risc iminent de persecuție în țara de origine, pentru unul dintre motivele prevăzute de lege, din partea unor agenți de persecuție și nici riscul de a fi supus unor vătămări grave, astfel cum acestea sunt definite la art. 47 din al Legii privind azilul. În consecință, reclamantul/ apelant nu a dovedit existența unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat și nici a unui risc real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 19 martie 2025, Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 24 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

23. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că instanța de apel a concluzionat eronat că nu cade sub incidența dispozițiilor art.

45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008. A mai indicat că decizia Direcției de Azil și Apatridie i-a fost înmănată sub semnătură doar în limba de stat, însă nu i-a fost tradusă verbal în limba pe care o cunoaște.

24. La 24 martie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Ivanov Vladimir, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

25. Prin referința din 28 martie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

27. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

28. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

29. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 28 februarie 2025, Curtea de Apel Centru a expediat, prin intermediul poștei electronice, decizia motivată din 12 noiembrie 2024 reprezentantului recurentului, avocatului Rotaru Vitalie. Cererea de recurs a fost depusă Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, la 19 martie 2025.

31. Prin urmare, recursul a fost declarat în termenul legal de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Vladimir Ivanov, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea

de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

41. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei* [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale

unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

42. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

43. Cu referire la argumentul recurentului precum că decizia Direcției de Azil și Apatridie i-a fost înmănată sub semnătură doar în limba de stat, însă nu i-a fost tradusă verbal în limba pe care o cunoaște, Completul de judecată îl consideră declarativ. Or, din lucrările dosarului administrativ rezultă cert că recurentul a confirmat prin semnătură că a recepționat decizia și conținutul acesteia îi este clar și pe înțelesul lui.

44. Prin urmare, Completul de judecată conchide că decizia Direcției de Azil și Apatridie a fost comunicată în conformitate cu dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008.

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ivanov Vladimir, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, împotriva deciziei din 12 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

